

Prima instanță: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău (jud. I. Bulhac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Nogai, Vl. Brașoveanu)

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Botnari Ana împotriva deciziei din 22 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Botnari Ana împotriva Inei Leontyeva, Angelei Gonciar, Liliane Arabadji, intervenienți accesorii Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău și notarul Viorica Nagacevschi privind recunoașterea ca succesori nedemni ai patrimoniului succesoral, anularea parțială a certificatului de moștenitor legal,

c o n s t a t ă :

La data de 15 decembrie 2014 Botnari Ana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inei Leontyeva, Angelei Gonciar, Liliane Arabadji, intervenienți accesorii Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău și notarul Viorica Nagacevschi privind recunoașterea ca succesori nedemni ai patrimoniului succesoral, anularea parțială a certificatului de moștenitor legal.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, reclamanta împreună cu Botnari Gheorghe au locuit în concubinaj în apartamentul acestuia cu nr. 21, în mun. Chișinău, str. M. Dragan nr. 20/1, iar la 14.09.2002 au înregistrat oficial căsătoria și au locuit împreună, în imobilul dat pînă la data de 15.11.2012, atunci când Botnari Gheorghe a decedat. După decesul acestuia, reclamanta a locuit și locuiește pînă în prezent în apartamentul respectiv.

Sușține reclamanta că, în timpul căsătoriei, toate cheltuielile pentru întreținerea familiei, achitarea serviciilor comunale, reparația apartamentului și a altor bunuri le-au suportat împreună, fără a ține cont cine și ce aport concret a adus la soluționarea problemei financiare.

Menționează reclamanta că, Botnari Gheorghe avea fiicele: Leontyeva Galina, Gonciar Angela și Arabadji Liliana, care pe parcursul a ultimilor douăzeci de ani nu au venit niciodată să-și vadă părintele, nu l-au ajutat cu nimic, nu s-au ocupat de

îngrijirea tatălui chiar și atunci, când acesta era ținut la pat și avea nevoie de îngrijire permanentă.

Precizează reclamanta că, după ce Botnari Gheorghe a suferit accident, doar Leontyeva Galina a venit să-și viziteze tatăl, însă acesta a refuzat să o vadă și să vorbească cu ea, fapt care poate fi confirmat, inclusiv și de lucrătorii medicali din spitalul, unde se afla la tratament.

Indică reclamanta că, la 27.05.2013 Leontyeva Galina a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Anei Botnari privind înlăturarea obstacolelor în folosirea încăperii de locuit aflate în coproprietate, partajarea bunului proprietate comună pe cote-părți prin vânzarea la licitație și atribuirea prețului între coproprietari, proporțional cotelor-părți deținute.

Solicită reclamanta recunoașterea ca succesori nedemni ai patrimoniului succesoral rămas după decesul lui Botnari Gheorghe, anularea parțială a certificatului de moștenitor legal nr. 5155 din 16.05.2013 în partea moștenitorilor legali Leontyeva Galina, Ganciar Angela și Arabadji Liliana, prin modificarea și eliberarea unui singur certificat de moștenitor legal după decesul lui Botnari Gheorghe pe numele Anei Botnari, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 iunie 2015 a judecătoriei Ciocana mun. Chișinău s-a respins acțiunea înaintată de Botnari Ana.

Prin decizia din 22 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Botnari Ana și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 12 martie 2016 Botnari Ana a declarat recurs împotriva deciziei din 22 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare sunt neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece la judecarea pricinii a fost interpretată eronat legea și în consecință s-a soluționat greșit cauza civilă.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 22 decembrie 2016 și expediată părților conform scrisorii de însoțire la data de 18.01.2016 (f.d. 152), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat de către Botnari Ana la data de 12.03.2016 se consideră în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Botnari Ana, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Botnari Ana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul acestuia la soluția pronunțată de către instanțele de judecată, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Botnari Ana, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către Botnari Ana împotriva deciziei din 22 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală